

GEWAAGDE GEBEDEN

VERANDER JE LEVEN,
VERANDER JE GEBEDEN

CRAIG GROESCHEL

GEWAAGDE GEBEDEN

Verander je leven, verander je gebeden

Originally published in the U.S.A. under the title: *Dangerous Prayers*.

Copyright © 2020 by Craig Groeschel

Published by arrangement with the Zondervan Corporation L.L.C.,
a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Copyright © 2021 Uitgeverij Gideon

Auteur: Craig Groeschel

Vertaling: Ralph van der Aa

Omslagontwerp en typografie: Jonathan Reining | Jore ontwerp

Jaar van uitgave: oktober 2023

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN: 978-90-5999-210-8

NUR: 707

www.gideonboeken.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook, behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

Craig Groeschel is ervan overtuigd dat onze gebeden grootser moeten worden. In *Gewaagde gebeden* vertelt hij ons waarom en hoe. Als je de inhoud van dit boek ter harte neemt, zou dat niet alleen je gebedsleven radicaal kunnen veranderen, maar ook je blik op de wereld en hoe God in deze wereld werkt. Dank daarvoor, Craig!

- *Andy Stanley, oprichter van North Point Ministries, Atlanta, Georgia, en auteur van onder meer Hoe goed is goed genoeg? en Karakter.*
-

Je gebeden veranderen niet zomaar van vertrouwd naar vrijmoedig. Ik vind het heerlijk hoe Craig mij in dit boek onderwijst, aanspoort en laat zien hoe wij het gebedsleven kunnen krijgen dat we altijd al wilden hebben. En dat draait beslist niet om krijgen wat wij willen hebben. Het gaat erom dat we dichter naar God toegroeien, Hem ten volle leren vertrouwen, wat er ook verder gebeurt in ons leven.

- *Lysa Ter Keurst, auteur van Zo zou het niet moeten zijn.*
-

Van dit boek zul je niet het gevoel krijgen dat je nóg vaker of juist minder moet bidden om je gebeden niet tegen het plafond te laten ketsen. Nee, je wordt uitgenodigd om gewaagde gebeden te leren bidden, die de kracht hebben om jou te veranderen, of de mensen die jou dierbaar zijn of God dierbaar zijn, iedereen dus.

- *Bob Goff, auteur van Liefde doet (Uitgeverij Triple Boeken, tripleboeken.nl).*
-

Als er één fout is die we koste wat het kost moeten zien te vermijden in onze gebeden is het veiligheid. In *Gewaagde gebeden* daagt mijn vriend en voorganger Craig Groeschel je uit om uit je comfortzone te stappen en jezelf over te geven aan een uitdagender én bevredigender gebedsleven.

- *Steven Furtick, voorganger en oprichter van Elevation Church.*

Ik draag dit boek op aan mijn moeder.

*Bedankt dat u al die jaren
zo trouw hebt gebeden.*

Uw gebeden doen er echt toe.

*Ik houd van u en heb
heel veel respect voor u.*

INHOUD

Inleiding: Waarom gebed gewaagd moet zijn | 9

Deel 1: Doorgrond mij | 18

- 1 Doorgrond mij | 19
- 2 Doen, durven of waarheid | 22
- 3 De staat van je hart | 26
- 4 Moeilijke keuzes | 30
- 5 Breng mijn angsten aan het licht | 34
- 6 Breng mijn zonden aan het licht | 40
- 7 Leid mij | 49

Deel 2: Breek mij | 54

- 8 Breek mij | 55
- 9 Je zeepbel doorprikken | 58
- 10 Status quo | 62
- 11 Gebroken en bevrijd | 65
- 12 Brood breken | 70
- 13 Als een poppetje uit een doosje | 75
- 14 Volkomen breken | 78
- 15 Gebonden door gebrokenheid | 80
- 16 Gezegend door gebrokenheid | 84

Deel 3: Stuur mij | 92

- 17 Stuur mij | 93
- 18 Antwoorden wanneer God roept | 96

- 19 Eer aan God | 102
- 20 Een zondaar die gered is door genade | 108
- 21 Dagelijkse voeding | 116
- 22 Eén geloofsdaad | 121
- 23 Uw wil geschiede | 124
- 24 Wat is de vraag? | 128

Conclusie: Schud me wakker, Heer | 133

Discussievragen | 140

Bid vandaag een gewaagd gebed | 144

Woord van dank | 159

INLEIDING

Waarom gebed gewaagd moet zijn

‘Hé Craig, geloof jij dat God nog steeds wonderen doet?’

‘Natuurlijk,’ zei ik.

‘Mooi, want je gebeden zijn nogal slap.’

Ik probeerde met mijn vriend mee te lachen, maar zijn grap stak ook een beetje – vooral omdat hij gelijk had. We waren samen op een gebedsbijeenkomst geweest, in de periode dat ik net met mijn bediening was begonnen. Mijn vriend kende me goed genoeg om me te kunnen plagen, maar ik vermoed dat hij me ook iets duidelijk wilde maken. Ik stond met mijn mond vol tanden terwijl ik probeerde vast te stellen hoe wáár zijn observatie was. Ik kon niet ontkennen dat hij een geheim had verwoord dat ik zelf al kende, maar dat ik niet wilde toegeven: mijn gebeden waren erbarmelijk.

Als jonge voorganger had ik gebed al onder de knie moeten hebben. Het is een van de verantwoordelijkheden die de functie met zich meebrengt, net als preken en mensen aanspreken na de dienst. Maar ik had het altijd een uitdaging gevonden om lange, concrete, welbespraakte en krachtige gebeden uit te spreken naar de God die ik niet kon zien. Ik voelde me er niet prettig bij om allemaal plechtige woorden te gebruiken – dan was het net of ik een toneelstuk van Shakespeare probeerde op te voeren. Het gaf me echter ook geen voldoening om alleen maar een onsamenhangend verhaal af te steken op een toon

alsof ik het tegen mijn beste vriendje had in plaats van tegen de Schepper van hemel en aarde.

En als ik bad, vond ik het moeilijk me lang te concentreren, wat betekende dat ik de volgende keer nog meer mijn best deed. Maar hoe ik het ook probeerde, telkens leek ik weer te vervallen in dezelfde gebedsroutine. Ik bad altijd dezelfde dingen. Op dezelfde manier. Meestal op dezelfde momenten.

Terugkijkend vraag ik me af of God mijn gebeden soms saai vond. Ik kan me voorstellen dat wanneer ik om zijn zegen en bescherming bad, Hij zei: 'Waar maak je je druk om? Houd je gewoon aan de snelheid en doe je gordel om, dan komt alles goed.' Of wanneer ik bad om een zegen voor de maaltijd, Hij dacht: 'Méén je dat? Wil je dat ik je hamburger en patat zegen?'

Toen ik meer bijbelstudie begon te doen, verwonderde ik me over de verscheidenheid aan gebeden van Gods volgelingen. Ze baden niet alleen over ongelooflijk persoonlijke dingen – of ze een kind mochten krijgen bijvoorbeeld (1 Samuël 1:27) –, vaak waren hun gebeden ook heel praktisch, bijvoorbeeld wanneer ze om eten vroegen (Matteüs 6:11) of vroegen of ze mochten ontsnappen aan hun vijanden (Psalmen 59:2-3). Soms leken ze zachtjes en rustig te praten tegen een liefhebbende God. Andere keren riepen ze het in doodsangst en frustratie naar Hem uit.

Vaak smeekten ze God met hun hele hart, om vervolgens tegen Hem uit te vallen als een kleuter die zich boos probeert los te wurmen uit de armen van zijn ouder. Ze baden voor de moed om over hun geloof te vertellen. Ze baden voor het instorten van muren, zowel letterlijk als figuurlijk. Daniël bad dat de bekken van hongerige leeuwen dicht zouden gaan en Jona bad dat de maag van een hongerige walvis zich zou

openen. Gideon bad of zijn vlies de ene dag vochtig mocht zijn en de volgende dag droog. Gods volgelingen baden, of ze nu duizelig waren van geluk of kapotgingen van verdriet.

Hun gebeden waren eerlijk. Wanhopig. Vurig. Moedig. Oprecht.

En dan had je mij – biddend of God ervoor wilde zorgen dat me niets overkwam en of Hij mijn hamburger met patat wilde zegenen.

Mijn vriend had gelijk.

Mijn gebeden gingen mank.

Misschien herken je het wel. Niet dat je niet in gebed gelooft. Dat doe je wel. Maar je bent vastgeroest. Je bidt voor dezelfde problemen en doet dezelfde verzoeken. Altijd op dezelfde manier. Op dezelfde momenten – als je überhaupt weleens probeert te bidden. Net als ik weet je waarschijnlijk wel dat je vaker in gebed zou moeten gaan. En hartstochtelijker zou moeten bidden. Met meer geloof. Je wilt met God praten en naar Hem luisteren, een intiem gesprek met Hem voeren zoals je dat ook zou doen met je huwelijkspartner of je beste vriend of vriendin. Dat wil je echt, maar je weet niet goed hoe dat moet. Dus blijven je gebeden veilig.

Vlak. Voorspelbaar. Bloedeloos. Afgezaagd.

Saaï.

De eyeopener van mijn vriend overtuigde me ervan dat mijn gebedsleven op de schop moest. Té lang had ik genoeg genomen met ongeïnspireerde, ongelovige en grotendeels holle gebeden. Ik wist dat God méér voor me in petto had, en ik wilde Hem intiemer kennen, ook al wist ik niet wat ik daar precies voor moest doen.

Om daarachter te komen begon ik een deel van mijn geeste-

lijke bagage uit te pakken. Jarenlang had ik me diep geschaamd voor mijn halfslachtige gebedsleven – ik, een voorganger. Als jij je ooit onzeker hebt gevoeld over je gebedsleven, probeer je dan eens voor te stellen hoe het is om voorganger te zijn. Er wordt van mij verwacht dat ik een gebedsstrijder ben, dat ik vurig bid, met eindeloos geloof en met tomeloze kracht van de Heilige Geest. En toch merkte ik dat ik me niet kon concentreren wanneer ik probeerde te bidden.

Of ik nu hardop bad of in mezelf, altijd schoten mijn gedachten alle kanten op. *Lieve Vader in de hemel, ik bid dat U mijn vriendin van kanker geneest. Grijp in in haar leven, in de naam van... Ik moet echt een keer bij haar langs in het ziekenhuis. O wacht, ik heb de olie nog niet ververst. En de muesli is op. De kinderen vermoorden me. En Amy moet vandaag naar de dokter – hebben we de laatste verzekeringspremie wel betaald? Ik kan gewoon niet geloven hoeveel we dit jaar moeten betalen! O ja, de preek van deze week – ik moet nog steeds een goed voorbeeld bedenken. Sorry Heer, waar hadden we het over?*

Wat het allemaal nog erger maakte, was dat ik altijd als een berg opkeek tegen gebedsbijeenkomsten. Die lijken wel eeuwig te duren met mensen die niet alleen heel goed kunnen bidden maar daar ook van genieten. Om er nog maar van te zwijgen dat het al snel ongemakkelijk lijkt te worden wanneer je elkaars hand moet vasthouden. Aan de ene kant zit altijd Bankschroef. Hoe harder ze bidt, hoe harder ze knijpt. ‘Heer, we binden het werk van de duivel IN JEZUS’ NAAM!’ Knijp. Knijp. Knijp. Je knokkels worden wit en je arm wordt tot aan je elleboog gevoelloos. Maar aan de andere kant zit vaak Vis, met een koude, doodse hand die nauwelijks de jouwe vasthoudt. Bankschroef knijpt je bloedsomloop af terwijl je het klamme

aanhangsel van Vis dat voor een hand moet doorgaan wel van je af zou willen schudden.

En er is altijd de Krachtige Bidder, de persoon die het heerlijk vindt om luid en vol overgave te bidden. Je weet wel, de persoon die voortdurend strooit met bijbelteksten en je nóg meer het gevoel geeft dat je tekortschiet. ‘Heer, U zegt in uw Woord in Deuteronomium 28 dat we het hoofd moeten zijn en niet de staart. Johannes 3:16 zegt ons dat U de wereld enorm liefhebt, Heer.’ Als er zo met getallen wordt gestrooid, ga je op een gegeven moment denken dat je naar een lezing over boekhouden aan het luisteren bent.

Dan is er altijd Rivaal. Toen ik nog maar kort geloofde en op de universiteit zat, probeerde mijn kamergenoot me vaak af te troeven in gebed. Hij bad luid en langdurig en klonk heel vol van zichzelf terwijl hij zijn reusachtige kennis over God en de Bijbel tentoonspande. Omdat ik niet voor hem onder wilde doen schakelde ik een tandje bij, maar meestal sloeg ik dan de plank mis. Aangezien ik toen nog niet zo goed thuis was in de Bijbel, flapte ik er gewoon dingen uit die krachtig en bijbels klonken. ‘Heer, U zegt in uw Woord dat U niet alleen Jehova-Jireh bent maar ook Jehova... eh... even denken... Jehova Ni... eh, *Nissan*. Ja, U bent Jehova NISSAN! En Heer, U bent goed. U bent goed tot, eh, tot de... Heer, U bent goed tot de laatste druppel. En uw Woord is zoet als honing op onze lippen, en het smaakt heerlijk... het... het smelt in onze mond en niet in onze hand. O Heer, U bent er altijd... als een goede buurman!’

Dat waren niet mijn enige gebedsproblemen. Té vaak snapte ik er gewoon niets van. Het leek wel of God mijn onbeduidende verzoeken meteen inwilligde, zoals de keer dat ik God half voor de grap vroeg of Hij onze kapotte airconditioning

wilde maken. Vervolgens vastte ik dagen achter elkaar en bad ik me maandenlang suf om God te vragen een zieke vriend te genezen, en dat deed Hij dan weer níét. Soms geloofde ik in de kracht van gebed, andere keren vroeg ik me af of het niet allemaal tijdverspilling was.

Sinds die eerste jaren heb ik heel wat over gebed geleerd. Ten eerste dat God een hekel heeft aan opzichtige gebeden en dat we dus geen enkele druk hoeven te voelen; de enige juiste manier is om open en eerlijk tegen Hem te zijn. Jezus gaf de Farizeeërs herhaaldelijk een veeg uit de pan omdat ze lange, luide en fraaie gebeden baden die absoluut niet oprecht waren. Christus leerde ons het volgende: ‘En wanneer jullie bidden, doe dan niet als de huichelaars die graag in de synagoge en op elke straathoek staan te bidden, zodat iedereen hen ziet. Ik verzeker jullie: zij hebben hun loon al ontvangen’ (Matteüs 6:5).

In plaats van lang, luid en fraai zijn de gebeden die God raken eenvoudig en oprecht. Maar eenvoudig is niet hetzelfde als veilig. En dat is de reden dat ik me genoodzaakt voel dit boek te schrijven. De grootste fout die ik in mijn gebedsleven heb gemaakt, de reden dat mijn gebeden zo mank gingen, is dat ik te veilig bad. Ik bevond me met God in een comfortzone en communiceerde op een slappe, halfslachtige manier met Hem. Ik was niet vurig en ik was niet kil. Mijn gebeden waren lauw. Maar veilige, lauwe gebeden brengen ons niet dichterbij God en helpen ons niet zijn liefde aan de wereld te laten zien.

Geboden horen gewaagd te zijn.

Ik begon zo over gebed te denken toen ik las over Jezus die met zijn Vader praatte in de tuin van Getsemane, vlak voordat Hij zijn leven gaf aan het kruis. Jezus wist wat Hem te wachten stond en vroeg God of het niet anders kon. Toen bad Jezus - niet

gewoon maar een discipel of een willekeurig bijbelpersonage - maar JEZUS, de Zoon van God, een kwetsbaar en gewaagd gebed waarmee Hij zich onderwierp aan zijn Vader: 'Laat niet wat Ik wil, maar wat U wilt gebeuren' (Lukas 22:42).

Jezus vraagt ons nooit om iets te doen wat Hij niet zelf zou doen. Hij roept ons op tot een leven van geloof, niet een comfortabel leven. De Zoon van God daagt ons uit om niet naar Hem toe te komen voor een veilig, makkelijk, ontspannen leven maar om het risico te nemen anderen meer lief te hebben dan onszelf. Hij roept ons op om niet te zwelgen in onze dagelijkse verlangens maar om die verlangens te verloochenen ten gunste van iets eeuwigs. Hij draagt ons op om niet te leven voor wat we willen maar om dagelijks ons kruis op te nemen en zijn voorbeeld te volgen. In dit boek zullen we dieper op deze ideeën ingaan aan de hand van drie krachtige gebeden uit de Bijbel. Die drie gebeden mogen dan kort, eenvoudig, rechttoe rechtaan zijn, ze zijn niet veilig.

In de volgende drie delen van dit boek zullen we proberen ons geloof te verdiepen, meer bewogenheid te krijgen en ons leven voor God open te stellen door drie gewaagde gebeden te bidden:

Doorgrond mij.

Breek mij.

Stuur mij.

Wanneer we met God proberen te communiceren door middel van oprecht, kwetsbaar en intiem gebed, laat Hij ons niet in een cocon van geestelijke veiligheid zitten. In plaats daarvan maakt Hij ons duidelijk dat we niet gericht moeten zijn op wat

gebed ons oplevert en nodigt Hij ons uit Hem te vertrouwen wanneer we niet weten wat Hij gaat doen. Op sommige dagen voelen we ons gezegend. Andere dagen worden we op de proef gesteld, tegengewerkt en vervolgd. Maar wanneer we gewaagd bidden, zullen we elk moment vervuld zijn van Gods aanwezigheid.

Ik vrees dat gebed voor veel mensen vergelijkbaar is met het kopen van een loterijlot, de kans op een leven hier op aarde waarin we gevrijwaard zijn van problemen, stress en pijn. Voor anderen is gebed puur een sentimentele gewoonte, zoals het meezingen van favoriete songteksten of een kinderliedje van vroeger. Weer anderen bidden alleen omdat ze zich nóg schuldig voelen wanneer ze dat niet doen.

Maar geen van die gebeden heeft iets te maken met het leven dat Jezus ons kwam geven.

Hij draagt ons op om alles achter te laten en Hem te volgen.

Toen een rijke en machtige jongeman naar Jezus toe kwam om Hem een paar belangrijke geestelijke vragen te stellen, legde Jezus de lat in zijn antwoord niet lager, integendeel. ‘Jezus keek hem liefdevol aan en zei tegen hem: “Eén ding ontbreekt u: ga naar huis, verkoop alles wat u hebt en geef de opbrengst aan de armen, dan zult u een schat in de hemel bezitten; kom daarna terug en volg Mij”’ (Marcus 10:21).

Ik heb het altijd ontroerend gevonden dat Jezus hem liefdevol aankeek, vóórdat Hij die man vroeg om alles achter zich te laten. Jezus had het beste voor met de rijke jongeman die ogenschijnlijk alles leek te hebben maar die met een innerlijke leegte leefde. Jezus hield van hem en wist hem bijna zo ver te krijgen om alles achter te laten en Hem te volgen.

Jezus daagde niet alleen anderen uit om hun eigen wil te

verloochenen. Hij leefde zelf ook een gewaagd geloof uit. Hij raakte melaatsen aan. Hij toonde prostituees genade. En Hij bood moedig gevaren het hoofd. Toen maakte Hij ons duidelijk dat wij hetzelfde konden doen als Hij – meer zelfs.

En dat is de reden dat we niet slechts genoeg kunnen nemen met God vragen of Hij ons eten wil zegenen of ‘vandaag bij ons wil zijn’.

Ben je klaar om meer te ervaren? Heb je er genoeg van om op veilig te spelen? Ben je er klaar voor om moedige gebeden te bidden die je leven en de wereld veranderen, gebeden die vol zijn van geloof en waarmee God wordt geëerd?

In dat geval is dit boek echt iets voor jou.

Maar wees gewaarschuwd. Het zal niet altijd makkelijk zijn. Wanneer je dingen gaat bidden als ‘doorgrond mij, breek mij, stuur mij’ kan het zijn dat zich moeilijke momenten in je leven voordoen. Aanvallen. Beproevingen. Pijn. Tegenslag. Ontmoediging. Het kan zelfs zijn dat je hart breekt. Maar er zullen ook momenten zijn waarop het geloof je vreugde geeft, waarop je je verwondert over wonderen, waarop je je opgelucht voelt omdat je je hebt overgegeven aan God en ervan geniet om te doen wat God wil.

Het wordt tijd om op te houden met veilig bidden.

Het wordt tijd om met God te praten, écht te praten – en om echt naar Hem te luisteren.

Het wordt tijd voor gewaagde gebeden.

DEEL 1

DOORGROND MIJ

*Doorgrond mij, God, en ken mijn hart, peil mij,
weet mij wat mij kwelt, zie of ik geen verkeerde
weg ga, en leid mij op de weg die eeuwig is.
– Psalm 139:23-24*

HOOFDSTUK 1

Doorgrond mij

Een van de eerste doorbraken die ik meemaakte op het gebied van gebed deed zich jaren geleden voor, toen mijn moeder geopereerd werd. Mijn vader en ik waren in het ziekenhuis bij haar op bezoek en probeerden haar ervan te verzekeren dat de operatie de volgende ochtend soepel zou verlopen. Begrijpelijk-kerwijs was ze nerveus, dus toen er een man van middelbare leeftijd in een zwart pak en met een priesterboord aanklopte en vroeg of ze het fijn zou vinden als hij voor haar bad, riep ze uit: ‘Maar natuurlijk wil ik dat u voor me bidt!’

Hij glimlachte en knikte, en vol zelfvertrouwen haalde hij een versleten, in leer gebonden boekje uit de zak van zijn jasje. Terwijl hij naast haar bed stond, vroeg hij: ‘Welke denominatie heeft uw voorkeur?’

‘Ik ben een... nou ja... gewoon een christen. Ik heb niet één bepaalde voorkeur. Gewoon protestants.’

Ik wist dat ze als kind op een lutherse school had gezeten, maar ook dat ons gezin al zo lang ik me kon herinneren naar een methodistenkerk ging. Het leek nooit echt een rol te hebben gespeeld, maar kennelijk vond de kapelaan denominaties een stuk belangrijker dan wij. ‘Eh, het spijt me mevrouw,’ zei hij, terwijl hij zijn gewicht van de ene voet naar de andere verplaatste. ‘Als ik weet bij welke denominatie u zich prettig voelt, zou dat me helpen om te weten welk gebed ik moet voorlezen.’